

Oktoober 2010

Postikaru

Võru / Põhikool - www.vip.edu.ee

Sisukord

Presidendi külaskäik	1
Comeniuse programm	2
Liikumispäev	3
Noorte Kotkaste tegemistest	4
Õpetajate päev	4
Matk Meenikunno rabas	5
Sügise sünnipäev	5
Leivapäev	5
Fotojaht kodulinna	6
Mihklilaat	6
Koolitee peab olema ohutu	6
„Kuperjanovlaste rada“	7
Luuletusi	8

1.oktoobril külastas meie kooli Eesti Vabariigi president Toomas Hendrik Ilves, kes tegi ringkäigu meie koolimajas ning astus sisse venekeelse klassi tundi, 9. klassi matemaatikatundi, 8.a käsitöötundi ning 4. a klassi tundi. Härra President kohtus meie õpetajatega, soovides neile ilusat alanud hea õpetaja kuud ning jõudu ja kordaminekuid nende pingelises ja vastutusrikas töös. President Ilves on hea õpetaja kuu patroon. Juba teist aastat osaleb selles projektis ka meie kool. Külaskäik lõppes ühispildistamisega.

Comeniuse programm ehk kuidas muuta koolielu põnevamaks

Meie kooli kodulehel seisab, et koolil on tõenäoliselt „Comeniuse sõltuvus“, sest 2009-2011 osaleme taas uues projektis „Environment and Sustainability: Think Global - Act Local“. Seekord on tegemist keskkonnaalase projektiga, kus lõövad kaasa umbes 90 õpilast ja õpetajate meeskond. Loomulikult aitavad jõudumööda kaasa ka teised õpetajad.

Meie partnerkoolid on Özel Idare Anadolu Lisesi kool Türgist Gaziantepist, Collège Auguste Mailloux Prantsusmaalt Nantes'ist, Kopernikus Oberschule Saksamaalt Berliinist, Brøndby Strandskole Taanist Kopenhaagenist ja Primary School Kladsko Tšehhist Prahast.

Septembris 2009 toimus esimene projektikohtumine Eestis, meie koolis. Võorustasime 14 partnerkoolide õpetajat. Töötati välja edaspidise projektitöö plaan, moodustati õpilaste grupid projektitööde vahetusteks ja määrati kindlaks teemad, millega õpilased tegelema hakkavad. Nendeks said toit, vesi, riided, transport ja energia.

Projektitöid vahetatakse kaks või kolm korda aastas. Loomulikult on see nii õpilastele kui ka õpetajatele lisatöö, kuid enamasti tehakse seda suure tuhina ja huviga.

Kõige põnevam õpilaste jaoks on ise projektiüritustel osaleda. Käesolevas projektis on see võimalik kahel korral. Täna ongi mõlemad reisirühmad tehtud ja muljedki kaaslastega jagatud.

Enne projektikohtumisi Prantsusmaal ja Taanis hakkasid õpilased, kes osalesid, juba varakult interneti teel Prantsuse ja Taani õpilastega suhtlema.

Prantsusmaal toimusid partner-intervjuud, kohvi-shopid ja konverents nii õpilastele kui ka õpetajatele. Läbiv teema oli energia. Õpilased töötasid kaheksas rahvusvahelises grupis. Arutati, miks on vajalik, et õpilased teaksid kust energia tuleb, tähtsamaid energiaressursse, kuidas säästa energiat ja probleeme energia tarbimisel. Selleks, et gruppitöös aktiivselt osaleda, on vajalik hea inglise keele oskus.

Projektikohtumine Taanis oli suurejooneliselt ette valmistatud. Lisaks kooliga tutvumisele toimus neli päeva kestev minifestival „Green week“. Õpilastel oli võimalus osaleda erinevates töötubades ja spordivõistlustel. Eriti põnev oli päev, kui külastati erinevaid

ümbertöötlemiskeskusi, puhastusjaamu, prügilaid, tuuleparke ja asutusi, mille kaasabil on võimalik näiteks energiat säästa. Loomulikult tutvuti ka Kopenhaageni vaatamisväärsustega. Õpilasi võorustavad külalispered olid nii lahked, et huvastijätul olid nii mõnelgi Eesti lapsel lahkumispisarad silmas.

Kuna Comeniusest ei saa, siis käibki juba detsembris vahetatavate projektitööde valmistamine. Novembris toimub Võru I põhikoolis Comeniuse projekti üritus.

Miks osaleda Comeniuse projektis?

Sest Comeniuse projektis osalemine muudab koolielu vaheldusrikkamaks, õpilased ja õpetajad saavad õppida tundma teiste maade kultuuri ja inimesi ning osaleda projektikohtumistel partnermaades. Oluline on keelepraktika. Käesoleva projekti töökeel on küll inglise keel, kuid ka saksa keele tähtsust ei saa alahinnata.

Eva Aader

Projekti koordinaator koolis

Silver 6.a: Töögruppides osaleda oli väga huvitav. Tegime ise hapnikku ja elektrit. Olen reisiga väga rahul, sest sain endale uue vahva sõbra ning hästi palju inglise keeles rääkida.

Mariliis 8.a: Linnaekskursiooni raames käisime vaatamas vana vanglat, nägime vahtkonnavahetust kuninganna lossi juures. Sõitsime ka laevaga kanalil. Öhtul veetsime aega Tivolis, mis on maailma suurim.

Liikumispäev "Reipalt koolipinki"

Liikumispäeval „Reipalt koolipinki“ käisime klassiga matkal. Väga põnev oli. Mulle meeldis eriti see osa, kus sai uurida taimi ja nuputada, millega tegemist. Peatuse tegime Kublitsa järve ääres. Seal sõime enda kodust kaasa võetud toitu. Arutasime ka kooliga seotud tegemisi. Koju jõudes olin väsinud ja higine. Ilm oli ilus ja matkata väga mõnus. Läheksin hea meelega veel matkale.

Karel Kivimägi 4.b kl.

Matkapäeval käisime RMK matkarajal. Seal oli väga põnev. Jalgu puhkasime Kublitsa järve ääres. Metsas nägime väga palju seeni. Tagasi läksime seda teed, mille peal oli suuremate õpilaste matka kontrollpunkt. Seal olid õpetajad Eva ja Eha. Meile näidati erinevaid taimi ja pidime ära arvama, millega tegemist on. Õpetaja Eha kiitis, et tunneme taimi mitmetest vanematest klassidest paremini. Edasi läksime ringiga kooli juurde. Me kõndisime sellel päeval vähemalt kümme kilomeetrit.

Regnar Boitsov 4.b kl.

Liikumispäeval käisime klassiga matkal. Kooli juurest võtsime suuna Kublitsa järve äärde, kus puhkasime ja sõime. Päike paistis ja meil oli seal väga mõnus olla. Ümberringi kasvas päris palju seeni. Meie õpetajad ja ka mõni õpilane korjasid neid ka koju kaasa. Mõistatasime ka, mis seentega tegemist on. Tagasiteel kohtasime õpetaja Evat, tema juures pidime taimi ära arvama. Aga kõige rohkem meeldis see, et nii lühikesel matkal sain palju uusi tarkusi. Meelde jäi see, kuidas mõned taimed oma seemneid laiali heidavad. Matkapäev meeldis mulle väga.

Casandra Kerves 4.b kl.

Kooli liikumispäeval oli 2.a ja 4.a klassi matkasihiks Puusepa talu Konnametsa lähedal. Kõmpisime sinna umbes tunni ja kui kohale jõudsime sõime ning puhkasime natuke. Seejärel algas põnev "Metshaldjamäng". Jagasime 4.a

klassi gruppideks ja igasse gruppi tuli ka kaks 2.a klassi õpilast. Saime Metshaldjaraja passid ja pärlikee. Liikuda tuli pärliste järgi, nii et kui oli punane pärl, tuli üles leida punane haldjas, kui sinine pärl, otsisime sinist haldjat.

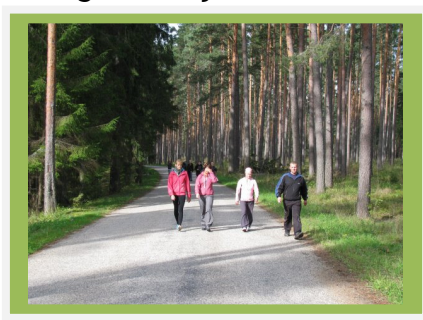
Ülesanded olid erinevad: tegime kivide ja kändude abil muusikat, meisterdasime looduslikest materjalidest vaibakese, kompisime erinevaid materjale (puu, plastmass, raud, kumm) nii kinnaste kui paljaste kätega, püüdsime maitseaineid lõhna järgi ära tunda. Eriti meeldiv ülesanne oli see, kus tuli istuda ja häid mõtteid mõelda. Mängu lõppedes kiikusime natuke ja juba oligi aeg sõbralikule talukoerale Kudile pikk pai teha ja kodu poole suunduda.

Vahva päev oli!

Kadi, Johanna; Jakob; Meril; Rene; Marcus 4.a

Vanematele õpilastele oli planeeritud liikumine ümber Tamula järve, kuid kuna veeolud ei võimaldanud Roosisaare sillale pääseda, orienteeruti ümber ning kõnniti Võltsi-Kubja ringi. Rajal oli kolm kontrollpunkti: tuli aja peale kokku panna pusle, teha täpsusviskeid tennispalliga ning näidata taimede tundmise oskusi. Ühes punktis sai ka kehakinnitust.

Klassid läksid matkarajale erinevatel aegadel ning kahest suunast. Kuna ilm oli väga ilus, nauditi klassiga koosolemist ning looduses lõõgastumist. Raja läbimise aeg ei olnud oluline. Tähtis oli see, et kõik klassid osalesid valdavalt täies koosseisus. Eriti tore oli see, et mõned klassid leidsid üles kõik kontrollpunktid. Aga liikumisrõõmu jagus kõigile osalejatele.

Reipal sammul kontrollpunkti suunas

Haldjaorkester alustab

Pipar? Või hoopis kaneel?

Mihklilaat Paju tn majas

Mihklilaat Seminari tn majas

Püüan täpselt visata!

Noorte Kotkaste ja Kodutütarde tegemistest

2.oktoobril korraldas Kaitseliidu Võrumaa malev kaks üritust: laskejooksu Noortele Kotkastele ja Kodutütardele ning noorematele mõeldud matkamängu.

Mõlemast üritusest võtsid osa ka Võru I Põhikooli noored.

Laskejooksus lasti õhupüssist täpsust ja vahepeal joosti. Selles võistluses tulid meie kodutütred Kelly Nirk, Kristin Jõgi, Ülla Viimsalu ning Sandra Raudsepp maakondlikus arvestuses I kohale.

Noored Kotkad Kaspar Kaasla, Taavi Heliste ja Kevin Koskinen said noormeeste arvestuses II koha. Võru I Põhikooli rühm saavutas üldvõidu ja sai karika.

Samal ajal toimus noorematele õpilastele matkamäng, kus pidi oma teadmisi näitama erinevaid ülesandeid täites. Rajal liiguti kaardi abil, kontrollpunktides lahendati ülesandeid. Tublilt esinesid Gert Lang ja Robin Poldov Võru I Põhikoolist, kes said matkamängus organisatsiooni mitteliikmete arvestuses III koha.

15.septembril toimus Noorte Kotkaste ja Kodutütarde maakondlik orienteerumisvõistlus Puigal. Võisteldi suundorienteerumises. Nagu eelmisel aastal, nii suutsime ka seekord rühmade arvestuses saavutada esikoha. Võistkonda kuulusid Kerli Jürisoo, Kristin Jõgi, Anna-Liisa Väin, Avely Allas, Magnus Nirk, Taavi Heliste, Kevin Lumi, Kaspar Kaasla, Kristo Koskinen ja Kevin Koskinen.

Heli Maaslieb

NK ja KT rühmajuht

Õpetajate päev

Sel aastal tähistasime õpetajate päeva 5. oktoobril. Traditsiooniliselt andsid sel päeval tunde 9.klasside õpilased. Hommikul olime kõik väga elevil, sest polnud ju keegi meist varem end selles ametis proovile pannud. Muidugi olime tundide andmiseks enne põhjalikult eeltööd teinud: õpetajate käest materjalid küsinud ja tundide kondikava paberile pannud. Aga sellegipoolest oli ärevus hinges, kui tunnikell helises. Kaasõpilaste seas tehtud küsitlus näitas, et tegelikult läks kõigil üsna hästi, õpilased kuuletusid ja tegid tunnis ilusasti tööd. Mina ja Caroliina pidime andma tundi pärisõpetajatele. See oli kodunduse tund, kus õpetajad tegid küpsisetorti. Tund sujus plaanipäraselt. Mõnele „õpilasele” tegime märkuse ka, aga üldiselt olid nad väga tublid ja tunni lõpus oli neil kaks uhket tunnitööd külmkappi viimiseks valmis. Päev jätkus õpetajate jaoks fotojahiga, meie aga andsime kaasõpilastele tunde edasi.

Päeva lõpuks kogunesid õpetajad ja 9. klasside õpilased saali. Laulsime ning lugesime igale õpetajale väikese salmikese, mille olime ise tema kohta kirjutanud. Kaardid nende salmidega olid seotud õhupallide külge. Andsime need õpetajatele üle. Seejärel siirdusime banketilauda, ning muuhulgas saime mekkida ka minu „õpilaste” tehtud küpsisetorte. Väga maitsvad olid! Mina arvan, et ei taha ise kunagi õpetajaks saada, sest selle ameti pidamiseks on vaja „kuldseid närve”. Olles end nüüd ise selles ametis proovile pannud, soovin oma õpetajatele palju jaksu. Et nad kunagi ei väsiks oma õpilastega tegelemast, sest see kiiduväärt amet on väga vastutusrikas.

Piret Suss 9.c

Õppeprogramm Meenikunno rabas

4. oktoobril käisid 6.a ja 6.b klassid keskkonnaameti sügisese õppeprogrammi raames Meenikunno rabas uurimas rabataimi ja -loomi, liikidevahelisi suhteid ning nende seoseid elukeskkonnaga. Jagame nende matkamuljeid.

Matka alguspunktis jagati meid gruppideks ning igale rühmale anti õlakott, milles olid mapp töölehtedega, luup, purgid ja pliats. Giid rääkis meile natuke eesootavast teekonnast ja selgitas ülesandeid, mida meil täita tuleb. Saime temalt teada, et kuna rabamännid kasvavad turbamullas, kus on vähe toitaineid ja palju vett, on need palju kiduramad kui metsas kasvavad männid.

Varsti tegime peatuse ühe järve kaldal. Giid võttis järvest purki vett. Kalda ääres märkasime ühte surnud kiili. See oli tondihobu. Võtsime ta veest välja ja panime päikese kätte kuivama. Laudteel nägime ka palju päevakoeri, igaüks neist oli oma värvi. Püüdsime kõndida nii, et neile peale ei astuks. Ka mõned sisalikud sibasid raja pealt kõrvale. Õnneks ei kohanud me ühtegi madu. Ka loomi ei õnnestunud näha, nemad päeval reeglina puhkavad ja ringi liiguvad rohkem öösi.

Kui leidsime teekonnal mõne põneva taime, rääkis giid sellest pikemalt. Juttu oli põdrasamblikust, turbasamblast, kanarbikust, hanevitsast, jõhvikast. Saime teada, et sookailu lõhn võib tekitada peavalu või pearinglust. Peagi jõudsime ühe suurema järve äärde. Võtsime ka sealt purki veeproovi ning võrdlesime seda siis esimesega. Esimese järve vesi oli heledam ja soasem ning seda ei olnud soovitatav juua. Teise järve vesi oli tumedam, kuid puhtam. Giid seletas, et see on hästi happeline ning kui seda mõned lonksud juua, leevendab see kõhuhädasid.

Matkaraja lõpu poole oli juttu hälvetest. Need on kinnikasvanud õõtsuvad kohad rabas. Kui sinna peale astud, vajud sisse ja kui välja ei saa, võid ka ära uppuda. Giid seletas ka, kuidas hättasattunule appi minna nii, et ennast ohtu ei seaks.

Matka lõpetasime Päikeseloojangu torni juures. Seal kordasime üle, mida olime retke käigus õppinud ning igaüks rääkis, mis tal sellest matkast meelde jäänud oli.

Britten Piller, Sten Lang 6.a

Sügise sünnipäev

Reedel, 24. septembril pidasime kahe maja algklasside õpilastega sügise sünnipäeva. Peale tunde läksime koos klassijuhatajaga Tamula järve äärde Juudi parki. Ilm oli hästi päikesepaisteline ja puud pargis ilusad kollased. Päris palju lehti oli juba maha tulnud ka.

Sügispeoks valmistumine hakkas meil tegelikult juba varem pihta. Me tegime kõik endale ilusasti kaunistatud sügiskaabud. Meie klass tegi need kõigepealt ajalehest valmis ja siis kaunistasime kirjude lehtede ja igasuguste sügisandidega. Need tulid meil väga uhked. Aga ilusad kaabud olid endale kõik osalejad teinud. Neid oli seal väga erinevaid ja põnev oli neid vaadata.

Kõigepealt jagas huvijuht meile viktoriinid, pidime klassiga koos küsimustele vastused leidma. Siis lahendasime mõistatusi ja selgitasime vanasõnu lahti. Kõik need olid sügisega seotud. Siis hakkasid teatevõistlused. Pidime "kartuleid võtma" ja toimus tõrujooks. Üks võistlus oli "kojameestele" - pidime harjaga lehe järgmise võistlejani pühkima. Ega see ühe lehe edasipühkimine väga lihtne olnudki, aga hasarti meil jätkus.

Meil olid klassides välja mõeldud ka ilusad sügisesoovid. Kogunesime kõik ühte suurde ringi ja ütlesime need teistele välja. Ja siis jagati meile punaseid õunu ja komme. See oli tore päev.

Meril Mändik 4.a

Ettevalmistused sügise sünnipäevaks algasid meil juba varakult. Otsisime kõik kodust kübarad, mida kaunistasime sügisele iseloomulikuga. Kandsime neid kogu päeva. Päev algas meil klassis sügiselauluga ja heade soovidega. Emakeeletunniks õppis igaüks sügiseteemalise luuletuse, esitasime neid klassikaaslastele. Meie õpetaja oli klassi toonud kuhila lehti, mille sees oli lõbus sahistada. Viskasime neid õhku. Kui need alla langesid, siis tundus, nagu langeksid puudelt lehed.

Pärast tunde kohtusid kõik algklassid Juudi pargis. Nii möödus kogu koolipäev sügiseteemaliselt.

3.klass

Leivapäev

Kolmapäeval, 13. oktoobril peeti Jussikese majas leivapäeva. Pidu algas laulumängudega "Me lähme rukist lõikama" ja "Lõbus meie mölder". 3.klassi tüdrukud esinesid näidendiga "Leib ja hamburger". Õppisime selgeks teraviljad. Välja oli pandud näitus vanadest talurahva asjadest ja nendest leivapakenditest, mille sees on leib, mida meie maja lapsed söövad. Leivapäev oli väga õpetlik ja vahva!

Hanna Kalda 3.klass

Osalesime fotojahil "Tervitame sügist kodulinna"

Ühel ilusal sügispäeval toimus Võru linna 4. klasside õpilastele fotojaht. Igast koolist tulid osa võtma kuueliikmelised grupid. Võistlus algas kell 12.00. Meile jagati mapid, mille vahel olid küsimusteleht, Võru linna kaart ja leht, kus olid peal need hooned, mis me üles pidime leidma. Esimesena pidime üles otsima Võru noortekeskuse maja. Veel pidime leidma Võru õigeusu kiriku, raamatukogu, Võru Kesklinna gümnaasiumi, Fr.R. Kreutzwaldi memoriaalmuuseumi, kultuurimaja Kannel ning Kreutzwaldi pargist ühe suure raamatu, mille peal oli pargi plaan. Orienteerumine ei olnud meie jaoks raske. Meil sai oma grupiga palju nalja. Igas kohas pidime endast pildid ka tegema.

Kui tagasi läksime, andsime pildid ära ja meile anti diplom ning kommid. Tundsime end küll natuke väsinuna, aga rahul olime toreda päevaga kõik.

Johanna Viiksaar 4.a

<http://4klfotojaht2010.blogspot.com/>

Mihklilaat

Mihklipäeval laada korraldamine on Paju tänava koolimajas ammine traditsioon. Et päev õnnestuks, tuleb eeltööd tegema hakata varakult. Läbi tuleb mõelda, millisel kaubal ostjate seas menu võiks olla ning vastavalt sellele müüdav ette valmistada. Müügiletid on varasematel aastatel olnud õues, kuid tänava toimus laat sööklas, sest väljas oli sajune ning jahe.

Kui laat avati, algas kibe kauplemine. Arveldamine käis kommidega. Valik oli tõesti lai: osta sai vahvleid, pirukaid, pannkooke, pizzat, õunakooki, saiakesi, küpsiseid ja puuvilju. Oli ka neid, kes ise mitmesuguseid asju olid meisterdanud ning nüüd nendega äri tegid.

Ka kaupade pakendamine ning reklaam olid mõnedel müüjatel hästi nutikalt läbi mõeldud. Samuti olid kauba kõrval kenasti kujundatud hinnalipikud. Nii need teadmised suurest ärist tasapisi tulevad.

Laadamelu jätkus tükiks ajaks. Kõik olid rõõmsad ja sõbralikud ning üritus läks korda.

3. klassi õpetaja Hele Hinn

Koolitee peab olema ohutu

Reedel, 7. oktoobril toimus 5.klassile projektiüritus "Ohutu koolitee". Ürituse viis läbi Lõuna Politseiprefektuur koostöös Lõuna Regionaalse Maanteeametiga.

Viienda tunni ajal tulid meie klassi kaks politseinikku. Kõigepealt jagati meid rühmadesse: igaüks sai karbikesest võtta paberilehe, millele oli kirjutatud üks liiklusega seonduv sõna. Nii moodustusid võistkonnad „Sõidutee“, „Vagusfoor“, „Jalgratas“ ja „Liiklusmärk“.

Seejärel jagati meile kätte viktoriinid. Küsimusi oli 15 ja kõik need kontrollisid, kui hästi me liiklust tunneme. Vastata tuli täpselt, aga ka võimalikult kiiresti, sest ühesuguse punktide arvu juures pidi võitjaks osutama kiirem võistkond.

Kui testid kontrollitud, selgus, et meie võistkond võitis. Kõik küsimused arutati veel üheskoos läbi ka, et meil ikka õiged teadmised kujuneksid.

Siis algas päeva kõige põnevam osa: võitjad said minna kooli ette ülekäiguraja juurde hoiatusteksti kirjutama. Meile jagati kummikindad ja ballooni valge värviga. Siis panime maha šablooni tekstiga **NB! SINU EES ON SÕIDUTEED!** Nüüd hakkasime värvima. Järjest, igaüks ühe tähe. Kui esimene kiht natuke tahenenud oli, tegime veel teist korda ka üle, et tekst paremini näha jääks. Nii saigi mõlemale poole enne sõiduteed maha kirjutatud meeldetuletus, et kaasõpilased ja muidugi meie ise ka ikka märkaksime, et tee astudes tuleb tähelepanelik olla.

Värvimine oli põnev ja oma teadmisi liiklusest täiendasime sel päeval ka.

Grete Hollas 5.a

Võistlusmäng "Kuperjanovlaste rada" 2010

Reedel, 24. septembril hakkasime Võrust Valga poole minema ning kohale jõudsimel kõigest mõne üksiku äpardusega.

Kohale jõudes pidime end kohe registreerima ja rivistusele minema, kuigi lootsin, et saab magama minna, kuna olin sõidust väga väsinud.

Minu kurvastuseks pidime veel sama päeva öösel luuresse minema ja registratuurist antud lõhkepaketi (puuklotsi) vaenlase sidejaama viskama. Aega ülesande täitmiseks oli 4 tundi ja 15 minutit. Alguses tundus, et aega jääb veel ülegi ning võtsime asja rahulikult. Kui aga vaenlase alale jõudsimel, siis kulus ikka julgelt kolm tundi, et midagi saavutada. Meile oli vastu umbes 50 inimest väikse maaala peal. Nad kasutasid meie vastu lõhkelaenguid, paukpadruneid, valgustusrakette jms. Kuna meil oli aega kõigest pool tundi, otsustasime, et teeme vaenlase sidejaamale tormijooksu, sest muud võimalust lihtsalt ei paistnud. Niisiis jooksimegi kõik väikeste vahedega, aga olles vana mahajäetud maja juures, jooksid kuskilt välja viis meest, kes hakkasid meid taga ajama. Mina jooksin kuhugi kuusepuude alla, et mind keegi ei märkaks, teised aga jäid vahele ja nad viidi, käed raudus, kott peas, pooleks tunniks vanasse mahajäetud majja, kus olevat olnud 70 inimest kõigest võistkondadest.

Ma küll mõtlesin, et mida teha, sest olin jäetud täiesti üksinda, mul polnud telefoni, raadiosaatjat, lõhkelaengut ega kaart, millega laagrisse tagasi minna. Ma ei tahtnud end üles ka anda ning mõtlesin et lähen maantee peale ning proovin sealtkaudu telklaagrisse saada. Pärast 23-minutilist jooksmist südaööl jõudsin mingi ime läbi ikkagi laagrisse ja läksin rühmajuhile asja selgitama. Lõpuks tulid tagasi ka Taavi, Magnus ja Kevin. Meie õnneks suutis Taavi enne kättesaamist lõhkelaengu vaenlase sidejaama visata. Seega saime rahulikult kell 2 öösel magama.

Kell oli kuskil 6 paiku laupäeva hommikul, kui oli meie start 30 km pikkusele rajale. Esimesse kontrollpunkti (KP) jõudsimel 30 minutit plaanitud varem. Juba hommikul vara hakkasime sööma kodust kaasa võetud sprotte. Esimeses KP-s oli varustuse kontroll, saime puhtalt läbi.

Edasi liikusime üle 4-kilomeetrise märja heinamaa ja vahepeal, kui läksime läbi ühe vanamemme hoovi, aitasime tal pliidi puud ära saagida. Edasi jõudsimegi KP nr 2 - seal oli kauguste määramine, kus meil ei läinud just kõige paremini, aga läbi saime. Peale seda tuli väga mudane maastik Väikse Emajõe, kust pidime kummipaadiga aja peale üle jõe saama. Magnus oleks peaaegu vette kukkunud, aga õnneks seda ei juhtunud.

Meie teekond jätkus +20 kraadise kuumaga läbi niiske soo ja see oligi kõige piinarikkam punkt. Mõne aja pärast jõudsimel võib öelda, et kõige raskemasse punkti, kus tuli meditsiinalased teadmised proovile panna. Olukord oli lavastatud, aga pidime tegutsema, nagu oleks tegu päriseluga. Nimelt oli narkojoobes autojuht alla ajanud

lapse, kelle isa oli maruvihane ja tahtis autojuhi ära tappa. Allaaetud lapse öde oli šokiseisundis. Minu ülesanne oli helistada hädaabisse ja kõik täpselt ära selgitada. Ma julgen väita, et meie võistkond tegutses professionaalselt, sest saime maksimumpunktid ainsa võistkonnana 25-st. Vaiksel hakkaski lähenema õhtu, meie aga olime alles pooltel teel.

Vahepealsetes KP-des tegime uusi rajarekordeid. Tuli läbida takistusrada, sõlmedega takistusrada, sideülesanne, koormavedu ühest punktist teise. Juba oli kell 11 õhtul, aga ees ootas veel Väikese Emajõe ning suure soo ületamine. Jõe ületasime takistusteta ning sooga polnud ka probleeme. Kui kaks kontrollpunkti oli alles ees, siis oli vaja ainult teadmisi, aga kell oli juba ühele lähenemas ja meie pead ei töötanud enam absoluutselt. Mõttes oli ainult see, kuidas saaks puhata.

Kuidagimoodi tegime ikka kenasti ära need peadmurdvad ülesanded ja hakkasime liikuma laagrisse, aga minna tuli läbi soo ja mina kui võistkonna kapten pidin taaskord minema ees.

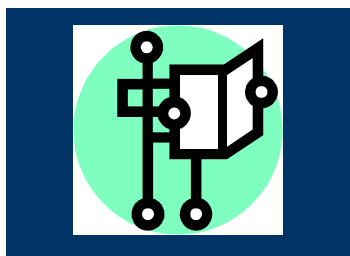
Meil oli veel üks km minna, kui ma kerge sörkjooksuga jooksin laukasse kõhuni vette. Kaaslaste abiga sain sealt kähku välja ja läksime edasi, kuid jamad sellega ei piirdunud. Kevin jooksis kõhuga okastraati, mis oli arvatavasti vene ajast sinna jäänud. Mina tormasin Kevinile otsa ja teised mulle. See tegi haiget, aga me läksime ikkagi lõpuni. Kui teekonna lõpetasime, oli tuju kohe hea ja näpistav nälgi üle läinud. Lõpuks sai sooja telki magama minna ning hommikul hiljem ärgata.

Hommikul algas autasustamine. Lootsin kohta esikolmikus, sest nägime palju vaeva. Meie kõigi rõõmuks saime 1 koha, mille üle olime väga uhked ja meid kiideti väga. Minu jaoks oli see üks raskemaid rännakuid, kus olen osalenud. Olen endaga väga rahul.

Meie võistkonnas olid Kaspar Kaasla, Taavi Heliste, Magnus Nirk ja Kevin Koskinen. Meie rühmajuht oli Oliver Kelder kaitseliidust.

Kaspar Kaasla 9.c

„Postikaru“

Võru I Põhikool
Seminari 1
65608 Võru

Telefon:
78 21234

E-Mail:
kool@vip.edu.ee

*Võru I Põhikool
internetis*
www.vip.edu.ee

Postikarus kasutatud
fotode autorid:

Andrei Javnašan,
Aare Rätsepp,
Ülle Tamm.

Sügisetuul
raputab puul,
küürutab kõveral kõrrel
kui sandike!

Juhan Liiv

Tuhm ja mahe sügisene...

Hakkab sadama või mitte,
mõtled minnes inimene.
Peatu - see on taevavalgus,
tuhm ja mahe sügisene...

Katre Ligi

Sügis sõidab

Pillab helde käega värve -
tal on maitset, ilumeelt.
Kauneid, värvirõõmsaid pilte
võid sa leida tema teelt.

Metsas igal puul on seljas
ise tooni sügiskleit -
punakollas tütarlapsed,
tumepruunis vanaeit.

Aga org on laiguline,
paiguti kui lilla tint.
Keset seda rõõmsat maali,
Lookleb läikiv ojalint.

Venda Sõelsepp

Tulime seekord nii sügisel hilja -
millest rõõmu võiks leida su
meel?
Mets juba raagus. Ei õit ega
vilja.
Külm juba konaraid kahutab
teel.

Vaikides nukrust me varjame
endas.
Siis aga - kes seda arvata võis! -
härmatand pihlaka oksale lendas
leevike -
lumiste latvade õis...

Mart Raud

Pihlakas

Ma pihlak olen,
mis maantee veeres
jääb ruttu raagu.

Kuid siiski, siiski,
kui lehed läinud,
ma täis jään marju.

Ellen Niit

On sügisel viinamarjad,
on pirnid ja ploomid ja muud.
Juba kolmkümmend aastat ma
kiidan
koduõue antoonovkapuud.

Neis teistes on sügispäikest,
kuid temas on sügisetuult,
seda vastu pidama kutsuvat,
igal sügisel korduvat truult.

Katre Ligi

Suvi on möödas.
Kui jahe tilk
mu kuumale seljale kukkus sügis.

Suvi möödu
kui silmapilk.
Tuul keerutab lehti ja prügi.

Oktoober, mu külmasilmne tädi,
koob jälle kirendavat sukka.
Lillelõhnad ja linnulaul
üheskoos lähevad hukka.

Andres Ehin

Murule langeb
vahtrate mälestusi
rõsiseks uduks.

Tupruv aur matab
kirevad lubadused
punaseist ladvust.

Oksad on raagus.
Hõiskamised ekslevad
udus. Kusagil.

Venda Sõelsepp